

بررسی موارد عود بیماری در گردن در تومورهای دو سوم قدامی زبان رزکسیون شده بدون دیسکسیون الکتیو گردن در انستیتو کانسر بیمارستان امام خمینی

۱۳۷۰ - ۱۳۷۹

دکتر رامش عمرانی پور، استادیار گروه جراحی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

دکتر صادق نوری، دستیار گروه جراحی، بیمارستان امام خمینی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

Cervical Recurrence In Oral Tongue Cancer ($T_{1,2}N_0M_0$) In Cancer Institute (1991-2000)

ABSTRACT

Regarding the prevalence of cancer in tongue and the management procedure of cases who have recurrence in cervical lymph nodes after partial glossectomy and in order to determine appropriate management of neck in early oral tongue cancer it was decided to conduct a study.

A retrospective review of 62 patients with $T_{1,2}N_0M_0$ SCC of the oral tongue treated by only partial glossectomy at Cancer Institute of Tehran university was conducted (from 1991 to 2000).

Most of these patients were in 7th decade of life, men were affected more than women. Cervical lymph node recurrence at 2 years was 45.1 percent (28 patients from 62). In 34 patients (54.9 percent) who had not any recurrence in neck, 12 patients had received prophylactic neck radiation therapy after operation. With excluding this group of patients, the rate of cervical recurrence in early oral tongue cancer will rise to 56 percent.

According to these findings, it is recommended that elective node dissection should be considered in the initial management of $T_{1,2}N_0M_0$ oral tongue squamous cell carcinoma in our country.

Key words: Squamous cell carcinoma, Oral tongue, elective neck dissection.

غدد لنفاوی گردن، عمل دیسکسیون گردن در آنها انجام نشده

بود استخراج گردید.

غلب بیماران در دهه ۷ زندگی بودند و ابتلاء مردان بیش از

زنان بود. ۳۴ بیمار (۵۶٪) درصد) هیچگونه عودی در غدد

لنفاوی گردن نداشتند و ۲۸ بیمار (۴۵٪) درصد) در طی دو

سال دچار عود در غدد لنفاوی گردن شدند. در پیگیری بعدی

مشخص شد، از ۳۴ نفری که دچار عود گردن شدند، ۱۲ نفر

تحت رادیوتراپی پروفیلاکتیک گردن قرار گرفته اند که با حذف

این بیماران، موارد عود گردن به ۵۶ درصد می رسد.

با توجه به نتایج حاصل از این مطالعه، در شرایط

ملکت ما با توجه به عدم پیگیری دقیق بیماران، انجام

چکیده

با توجه به شیوع سرطان در دو سوم قدامی زبان و اهمیت برخورد صحیح با آن در مواردی که بیمار با عود غدد لنفاوی گردن مراجعه مینماید، مطالعه ای صورت گرفت.

به منظور ارزیابی ضرورت دیسکسیون پروفیلاکتیک

غدد لنفاوی گردن در کانسرهای دو سوم قدامی زبان، پرونده ۶۲

بیمار که در مرحله $T_{1,2}$ کانسر قدامی زبان در انستیتو کانسر

دانشگاه علوم پزشکی تهران در فاصله سالهای ۱۳۷۰-۱۳۷۹

تحت عمل رزکسیون تومور زبان قرار گرفتند و بعلت عدم لمس

اندازه تومور بر حسب T_p (اندازه در پانولوژی) برآورد شد. در این مطالعه میزان عود در عدد لنفاوی گردن و سایر پارامترها مثل: سن، جنس، محل تومور، محل زندگی و ریسک فاکتور سیگار و الكل مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها

۳۶ بیمار (۵۸ درصد) مرد و ۲۶ بیمار (۴۲ درصد) زن بودند.

میانگین سنی بیماران ۵۸/۷ و متوسط سن زنان بیش از مردان بود. بیشترین شیوع سنی در دهه ۷ بوده بطوری که ۵۰/۲ درصد مردان و ۶۱/۶ درصد زنان را شامل می‌شد (جدول ۱). ۷/۶ درصد زنان و ۱۹/۶ درصد مردان، کمتر از ۴۰ سال داشتند. کلیه مردان زیر ۴۰ سال سیگاری بودند که می‌تواند بیانگر نقش سیگار باشد. ۳۰/۶ درصد کل بیماران، سابقه استعمال سیگار داشتند.

جدول ۱- توزیع فراوانی مطلق و نسبی بیماران $T_{1,2}N_0$ کانسر زبان بر حسب گروه‌های سنی به تفکیک جنس در انتستیتوکانسر

۱۳۷۰-۱۳۷۹

سن	جنس	مرد		زن		جمع	
		درصد	تعداد	درصد	تعداد	درصد	تعداد
۳۰-۳۹	۳۰-۳۹	۷	۱۹/۹	۲	۷/۹	۹	۱۴/۳
۴۰-۴۹	۴۰-۴۹	۳	۸/۱	۲	۷/۷	۵	۸
۵۰-۵۹	۵۰-۵۹	۶	۱۷/۷	۲	۱۹/۴	۱۱	۱۷/۷
۶۰-۶۹	۶۰-۶۹	۱۸	۵۰/۲	۱۶	۶۱/۶	۲۱	۵۵
۷۰-۷۹	۷۰-۷۹	۲	۵/۱	۱	۳/۸	۳	۵
مجموع	مجموع	۳۶	۱۰۰	۲۶	۱۰۰	۶۲	۱۰۰
میانگین سن	میانگین سن	۵۷/۴۷	۶۱/۶۸	۷/۹	۷/۹	۵۸/۶۸	۱۴/۳

فطر تومور در ۶۴/۰ درصد موارد مساوی یا کمتر از ۷cm بود (T₁) و در ۳۵/۰ درصد موارد قطر تومور بیشتر از ۷cm و کمتر یا مساوی ۴cm بود (T₂) (جدول ۲) در عرض متوسط ۴ سال بیگیری بیماران، ۲۸ نفر (۴۰/۱) درصد) دچار عود در عدد لنفاوی گردن شدند که ۱۸ نفر (۶۴/۳۶) در ابتدای تشخیص در مرحله T₁ N₀ و ۱۰ نفر (۲۷/۳۶)

دیسکسیون الکنیو غدد لنفاوی گردن در کانسرهای دو سوم قدامی زبان (T₁-T₂) توصیه می‌شود.

مقدمه

با توجه به شیوع کانسر دو سوم قدامی زبان و برخورد با بیمارانی که با وجود انجام گلوسکتومی پارسیال در مراحل اولیه و آزاد بودن حاشیه‌های تومور در پانولوژی، با عود در گردن مراجعه می‌کنند، تصمیم گرفته شد میزان عود در این بیماران بررسی شود.

بیماران مبتلا به تومور دو سوم قدامی زبان بعلت expose بودن ضایعه، اغلب در مراحل اولیه تومور (T₁ و T₂) مراجعه می‌کنند و تحمیل عمل دیسکسیون گردن با توجه به ریسک و عوارض آن بایستی بر اساس مطالعات معتبری باشد (۱،۲). عود رژیونال در عدد لنفاوی منجر به از دست رفتن زمان قطعی درمان، استرس روانی و تحمیل هزینه عمل مجدد و کاهش بقای بیماران بیماری می‌شود. بعلاوه مهمترین فاکتور تعیین کننده بیش آگهی بیماری، ممتازار به غدد لنفاوی گردن می‌باشد (۱) نتیجه این بررسی می‌تواند در بهبود کنترل بیماری و کاهش هزینه‌های درمانی کارآمد باشد.

مواد و روشها

در یک مطالعه Case Series، اطلاعات مربوط به ۱۰۲ بیمار مبتلا به SCC (اسکواموس سل کارسینوما) دو سوم قدامی زبان که در فاصله سالهای ۱۳۷۹-۱۳۷۰ به انتستیتو کانسر مراجعه کرده بودند، بررسی شد. از این افراد، ۳۸ نفر در اولین مراجعه بعلت وجود غدد لنفاوی قابل لمس، تحت عمل دیسکسیون غدد لنفاوی گردن قرار گرفته بودند که از مطالعه خارج شدند. همچنین، ۲ نفر نیز بعلت فوت زودرس در حین درمان از مطالعه کنار گذاشته شدند.

پرونده ۶۲ بیمار باقیمانده که مبتلا به تومور T_{1,2}N₀ کانسر دو سوم قدامی زبان بودند و در اولین مراجعه غدد لنفاوی قابل لمس گردنی نداشتند و با عمل پارشیال گلوسکتومی، آزاد بودن حاشیه‌های تومور اثبات شده بود، بررسی شد (T_{1,2}N₀M₀).

بحث

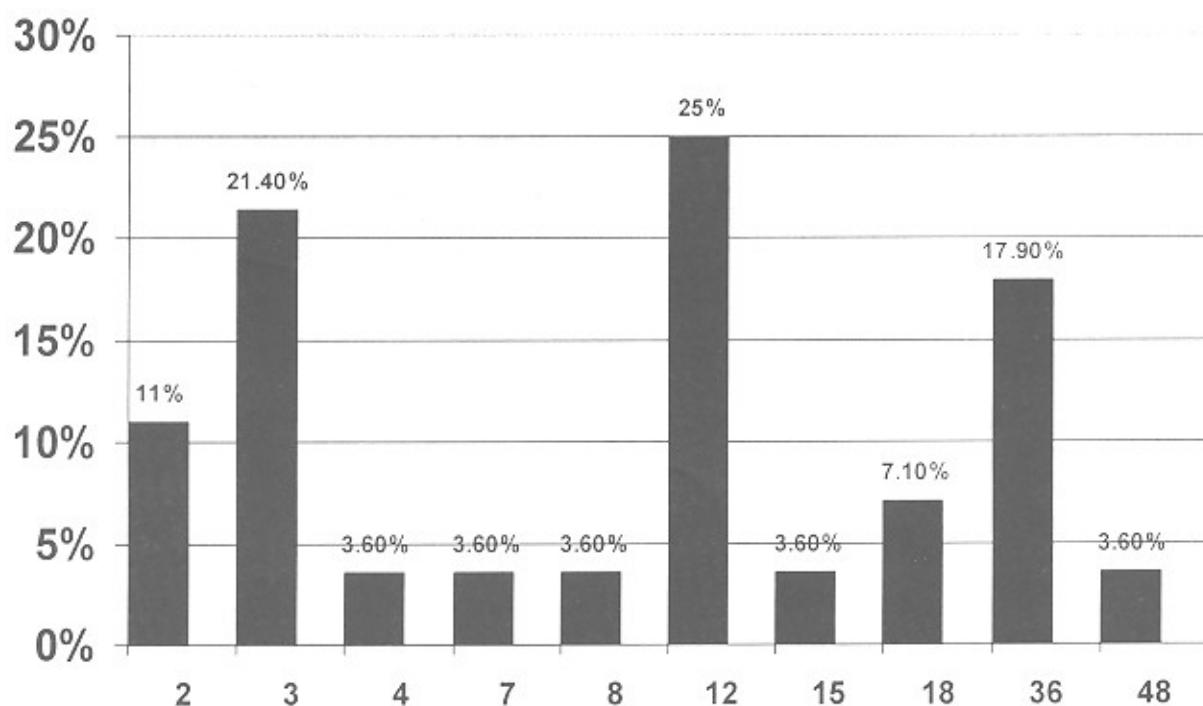
نحوه برخورد با گردن در کانسرهای اولیه قسمت متحرک زبان مورد اختلاف نظر است. بسیاری از صاحب نظران اعتقادی به دیسکسیون پروفیلاکتیک غدد لنفاوی گردن تدارند، در حالیکه احتمال متاستاز مخفی تووال در مرحله I و II سرطان زبان، ۳۰ تا ۴۰ درصد میباشد، مطالعات زیادی ریسک متاستاز گردن را در خصامت های بیش از ۲ سالی متوجه آن داد (۲، ۳، ۴).

Hatta (۵) در یک مطالعه، بیماران مرحله II کانسر زبان را به دو گروه early (قطر ۲ تا ۳ سالی متر) و late (بزرگتر از ۳ سالی متر) تقسیم کرد و با دیسکسیون پروفیلاکتیک گردن در دو گروه نشان داد ریسک متاستاز مخفی گردن در early T₂ ۳۵ درصد و در T₂ late ۷۵ درصد میباشد.

درصد) در مرحله T₂ N₀ بودند. از ۳۶ بیماری که دچار عود نشدند، ۲۲ نفر (۶۵ درصد) در مرحله T₁ و ۱۲ نفر (۳۵ درصد) در مرحله T₂ بودند لذا در این مطالعه رابطه ای بین اندازه تومور و بروز متاستاز در غدد لنفاوی گردن یافت نشد (جدول ۲). فاصله زمانی بین عمل جراحی زبان و بروز عود در غدد لنفاوی گردن بطور متوسط ۲ سال بود (حداقل یکماه و حداکثر ۴ سال) و بیشترین میزان عود در ماههای ۲، ۳، ۱۲ و ۳۶ بوده است (نمودار ۱).

جدول ۲ - توزیع فراوانی مطلق و نسبی بیماران N₀ T_{1,2} کانسر زبان حسب قطر تومور و بروز عود در غدد لنفاوی گردن در انتستیتو کانسر ۱۳۷۹-۱۳۷۰

قطر	کانسر				
	عدم	داشته	تعداد	تعداد	مجموع
T ₁ (۰-۴cm)	۶۴	۱۸	۲۲	۶۵	۴۰
T ₂ (۴-۸cm)	۳۶	۱۰	۱۲	۳۵	۲۲
جمع	۱۰۰	۲۸	۳۴	۱۰۰	۶۶

نمودار شماره ۱ - بررسی فاصله زمانی اکسیزیون ضایعه لوکال زبانی تا عود تومور در غدد لنفاوی گردن بر حسب ماه در انتستیتو کانسر بیمارستان امام

خرمیزی (ارد) طی سالهای ۱۳۷۹-۱۳۷۰

آزمایش فوری حین عمل نمیتوانند جای تشخیص دیسکسیون گردن را پیگیرند.

عده ای با توجه به ریسک بالای متابستاز مخفی غدد لنفاوی گردن و دیسکسیون سوپراوموهیوید (Supraomohyoid) را توصیه میکنند، اما مطالعه Fertito (۱۲) اثبات کرد، در فقدان درگیری level I-III گردن level IV میتواند درگیر باشد، لذا دیسکسیون وسیعتری از دیسکسیون Supraomohyoid لازم است.

بطور مشخص بیمارانیکه همراه با گلوسکتومی، دیسکسیون الکتیو گردن میشوند، عود رزیونال کمتر و بقای بدون بیماری بالاتری دارند (۱۰ و ۱۳). در مطالعه حاضر نیز از ۶۲ بیمار T_{1,2}N₀ که در انتیتو کانسر فقط پارشیال گلوسکتومی شدند، ۲۸ نفر (۴۰/۱) در صد) در طول متوسط ۲ سال پس از عمل دچار عود رزیونال شدند و اکثر موارد عود در طی یکال اول پس از جراحی بود. در پیگیری ۳۴ نفری که دچار عود رزیونال نشدند، ۱۲ نفر پس از عمل رادیوتراپی پروفیلاکتیک گردن شده بودند، لذا اگر این ۱۲ نفر را از مطالعه خارج کنیم، عود رزیونال به ۵۶ درصد (۲۸ نفر از ۵۰ نفر) میرسد.

اگرچه اطلاعات ما درباره بقای بیماران بسیار ناقص است، اما تعداد قابل توجهی (۱۰ نفر) از بیمارانیکه پس از عود سرویکال، دیسکسیون غدد لنفاوی گردن شدند، طول عمر کوتاهی داشته و به فاصله اندکی فوت کردند. لذا بنظر میرسد انجام پروفیلاکتیک دیسکسیون گردن در مراحل اولیه کانسرهای زیان بطور مشخصی کنترل رزیونال بیماری را بهبود بخشد و بقای بدون بیماری را افزایی دهد.

Asakage و همکارانش (۶) با پیگیری ۴۴ بیمار سرطان زیان مرحله I و II که فقط پارشیال گلوسکتومی شدند و در طول ۵ سال ۲۱ نفرشان متابستاز سرویکال یافتدند، نشان دادند ارتباطی بین بروز متابستاز سرویکال و محل تومور، مرحله بالینی وجود تهاجم پری نودال و انفیلتراسیون لقفویتی وجود ندارد و فقط ضخامت تومور بیش از ۴ میلی متر ارزش پروگностیک دارد. آنها دیسکسیون الکتیو گردن را در تومور های ضخیم تر از ۴ میلیمتر توصیه کرده اند. مطالعات مشابهی نیز انجام دیسکسیون پروفیلاکتیک گردن را در تومورهای T₂N₀ بصورت روتین (۷) و در تومورهای T₁N₀ در حضور ضخامت بیش از ۴ میلی متر، افتراق بد تومور و وجود آنوبلوئیدی توصیه کرده اند (۹).

تعدادی از منابع با توجه به ریسک بالای متابستاز مخفی گردن بررسی رادیولوژیک قبل از عمل را توصیه کرده اند، ولی مطالعه Byers (۹) با بررسی آینده نگر ۹۱ بیمار T_{1,2}N₀ کانسرهای زیان نشان داد، انجام سونوگرافی و سی تی اسکن قبل از عمل مزینی نسبت به معاینه بالینی ندارد.

در مطالعه دیگری برروی ۵۰ بیمار T_{1,2}N₀ کانسر زیان نود متابستاتیک گردن در ۲۶ درصد بیمارانیکه بررسی فبل از عمل آنها منفی بود و در ۲۰ درصد بیمارانیکه آزمایش نوری حین عمل آنها منفی بود، یافت شد (۱۰). Kaya (۱۱) با بررسی ۵۸ بیمار T_{1,2}N₀ سرطان زیان، حساسیت مرحله بندی حین عمل را بوسیله آزمایش فوری (Frozen) ۷۶/۵ درصد و اختصاص بدون آن را ۵۱/۲ درصد تعیین کرد. لذا از مجموعه مطالعات بنظر میرسد، بررسی های رادیولوژیک قبل از عمل و حتی

منابع

- 1 – Schantz SP, Harisson LG, Forastiere AA. Tumors of oral cavity. In: Cancer, Principle and practice of oncology. VT Davita, S Hellman , SA Rosenberg. Vol 1 Philadelphia Lippincott 1996:379-381.
- 2 – Spiro RH, et al. Predictive value of tumor thickness in squamous cell carcinoma confined to the tongue and floor of mouth. Am J Surg 1986;152:345-347.
- 3 – Jones, et al. Prognostic factor in recurrence of stage I and II SCC of oral cavity. Arch Otolaryngology Head Neck surg, 1992;118:488.
- 4 – Fukano H, et al. Depth of invasion as a predictive factor for Cervical node metastasis in tongue carcinoma. Head neck Surg 1997;19:205.
- 5 – Hatta C. Cervical lymph node metastasis of early or late T2 tongue Cabser . Journal of otolaryngology of Japan 1999; 102(11):1242-1248.
- 6 – Asakage , et al. Tumor thickness predicts cervical metastasis in patient with Stage I/II Carcinoma of tongue. Cancer – Philadelphia 1988; 82(8):1443-1445.
- 7 – Lee, et al . Results of a survey of the treatment policy for early stage tongue and oral floor carcinoma. Journal of otolaryngology of Japan 1998; 101 (1) :44-52 .
- 8 – N L Hicks, et al. Surgery as a single modality therapy for SCC of the oral tongue. Am J Otolaryngol 1998; 19(1): 24-28.
- 9 – Byers , et al. Can we detect or predict the presence of occult nodal metastasis in patient with Squamous carcinoma of the oral tongue. New York Head Neck Society 1998;20(2):138-144.
- 10 – P O Wing .Clinicopathologic analysis of elective neck dissection for No neck of oral tongue carcinoma. Am J Surg 1999;177(1):90-92.
- 11 – Kaya S. The value of elective neck dissection in treatment of cancer of tongue. Am J Otolaryngol 2001, 22(1) 59-64.
- 12 – Ferlito, et al . is extended selective supramohyoid neck dissection indicated for treatment of oral cancer with clinically negative neck . Acta Otolaryngol 2000; 120(7):792-795.
- 13 – FL Oias et al . Elective neck dissection versus observation in stage I SCC of the tongue. Otolaryngology and Head and Neck Surg 2001; 125(1):23-29.